

Sygn. akt VW 2020/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie V Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Klaudia Milek

Protokolant: st. sekr.sądowy Beata Lechowicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 15 września 2015 r. i 29 października 2015 r. sprawy, przeciwko **K. M.** s. K. i M. z domu S. ur. (...) w miejscowości C.

obwinionego o to że:

W piśmie z dnia 12 lutego 2015r., będąc właścicielem samochodu marki S. o nr rej. (...), wbrew obowiązkowi na żądanie Straży Miejskiej nie wskazał komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w dniu 01 października 2014r. ok. godz. 15.35,

tj. za wykroczenie z art. 96 § 3 K.W. w zw. z art. 78 ust. 4 Ustawy z dnia 20.06.97 Prawo o ruchu drogowym Dz. U. nr 108 poz. 908 z późn. zm.

Orzeka

- 1) Obwinionego K. M. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 96 par 3 kw. wymierza karę grzywny w wysokości 100 (sto) złotych.
- 2) Zasądza od obwinionego 30 (trzydzieści) złotych tytułem opłaty , obciąża go kosztami postępowania w sprawie w kwocie 100 (sto) złotych.

Sygn. akt V W 2020/15

UZASADNIENIE

K. M. został obwiniony o to, że w piśmie z dnia 12 lutego 2015r., będąc właścicielem samochodu marki S. o nr rej. (...), wbrew obowiązkowi na żądanie Straży Miejskiej nie wskazał komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w dniu 01 października 2014r. ok. godz. 15.35, tj. za wykroczenie z art. 96 § 3 K.W. w zw. z art. 78 ust. 4 Ustawy z dnia 20.06.97 Prawo o ruchu drogowym Dz. U. nr 108 poz. 908 z późn. zm.

Na podstawie zgromadzonego i ujawnionego w toku rozprawy głównej materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 października 2014 r. ok. godz. 15.35 strażnik miejski ujawnił wykroczenie drogowe polegające na niezastosowaniu się do znaku drogowego B-36 „zakaz zatrzymywania się” przez kierującego pojazdem marki S. o nr rej. (...). Strażnik miejski ujawniający wykroczenie pozostawił za wycieraczką pojazdu wezwanie do stawienia się w siedzibie Straży Miejskiej m. st. W. /k. 1 notatka urzędowa, k. 2 zdjęcie/

Pismem datowanym na dzień 21 października 2014 r. Straż Miejska m. st. W. (...) Oddział (...) poinformowała K. M., wskazując go jako właściciela ww. pojazdu, że w przypadku gdy to on popełnił powyższe wykroczenie,

istnieje możliwość wyrażenia zgody na przyjęcie mandatu karnego kredytowanego w wysokości 100 złotych za stwierdzone wykroczenie z art. 92 § 1 k.w., zaś w przypadku gdy nie jest on osobą, która popełniła to wykroczenie, jest obowiązany do wskazania osoby, której powierzył pojazd do kierowania lub używania w tym czasie w ciągu 7 dni od otrzymania wezwania. Straż Miejska jednocześnie poinformowała, że w przypadku, gdy nie jest on osobą, która popełniła powyższe wykroczenie w ruchu drogowym i nie dopełni obowiązku określonego w art. 78 ust. 4, 5 ustawy Prawo o ruchu drogowym, tj. nie wskaże komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, popełni wykroczenie określone w art. 96 § 3 k.w. oraz że w związku z powyższym zakończenie prowadzonych czynności wyjaśniających w sprawie nastąpi poprzez wyrażenie zgody na przyjęcie mandatu karnego kredytowanego w wysokości 200 złotych i że mandat karny kredytowany zostanie wystawiony i przesłany po uprzednim wypełnieniu, podpisaniu i odesłaniu załączonego oświadczenia (zawartego w części C załącznika). Straż Miejska ponadto wskazała w piśmie, że w przypadku niewypełnienia oświadczenia Części A, B, lub C powstaje obowiązek osobistego stawienia się z dowodem osobistym i prawem jazdy do siedziby (...) Oddział (...) Straży Miejskiej m.st. W. w celu złożenia wyjaśnień w charakterze osoby podejrzanej o popełnienie wykroczenia. Stawiennictwo jest obowiązkowe w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania oraz że wypełnione formularze należy odesłać w terminie 7 dni listownie na adres: Straż Miejska m.st. W. ul. (...), (...)-(...) W.. /k. 3 pismo/

Powyższe pismo zostało odebrane przez ojca K. M. w dniu 28 października 2014 roku. /k. 4 zwrotne potwierdzenie odbioru/

Wobec braku odpowiedzi ze strony właściciela pojazdu, pismem z dnia 31 stycznia 2015 roku K. M. został przez Straż Miejską m.st. W. wezwany do wskazania, w terminie 7 dni od otrzymania wezwania, komu powierzył pojazd S. o nr rej. (...) do kierowania lub używania w dniu 1 października 2014r. ok. godz. 15.35, poprzez wypełnienie i dostarczenie do Straży Miejskiej części B załącznika. W wezwaniu Straż Miejska wskazała, że w przypadku niedopełnienia obowiązku wynikającego z art. 78 ust. 4 i 5 ustawy Prawo o ruchu drogowym, popełni on wykroczenie z art. 96 § 3 k.w. oraz że w związku z powyższym zakończenie prowadzonych czynności wyjaśniających w sprawie nastąpi poprzez wyrażenie zgody na przyjęcie mandatu karnego kredytowanego w wysokości 200 złotych. /k. 5 pismo/

Powyższe pismo zostało odebrane przez ojca K. M. w dniu 4 lutego 2015 roku. /k. 5 zwrotne potwierdzenie odbioru/

K. M. w wysłanym na adres Straży Miejskiej piśmie z dnia 12 lutego 2015 r. nie wskazał osoby, której w dniu 01 października 2014r. ok. godz. 15.35 został powierzony pojazd S. o nr rej. (...) do kierowania lub używania. /k. 7 pismo obwinionego z dnia 12 lutego 2015 r./

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: częściowych wyjaśnień obwinionego K. M. /e-protokół rozprawy z dnia 29 października 2015 r. od godz. 00:03:02 do godz. 00:03:15/, notatek urzędowych /k. 1, 10/, zdjęcia /k. 2/, wezwań /k. 3, 5/, zwrotnych potwierdzeń odbioru /k. 4, 6, 9/, pisma obwinionego z dnia 12 lutego 2015 r. /k. 7/ oraz pisma Straży Miejskiej z dnia 26 lutego 2015 r. /k. 8/.

Obwiniony K. M. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Skorzystał on jednocześnie z uprawnienia do odmowy składania wyjaśnień i udzielania odpowiedzi na zadawane pytania. /e-protokół rozprawy z dnia 29 października 2015 r. od godz. 00:03:02 do godz. 00:03:15 wyjaśnienia obwinionego K. M./

K. M. ma 26 lat. Jest kawalerem. Jest aplikantem adwokackim. Uzyskuje dochód w wysokości ok. 1250 złotych. Nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo. Nie był również karany. /e-protokół rozprawy z dnia 29 października 2015 r. od godz. 00:00:56 do godz. 00:01:58 wyjaśnienia obwinionego K. M./

Sąd zważył, co następuje:

Uwzględniając przeprowadzone i ujawnione w sprawie dowody, Sąd uznał, iż potwierdziły one ponad wszelką wątpliwość sprawstwo i winę K. M. w odniesieniu do przypisanego mu czynu.

Sąd ustalając stan faktyczny oparł się na materiale w postaci: notatek urzędowych /k. 1, 10/, zdjęcia /k. 2/, wezwań /k. 3, 5/, zwrotnych potwierdzeń odbioru /k. 4, 6, 9/, pisma obwinionego z dnia 12 lutego 2015 r. /k. 7/ oraz pisma Straży Miejskiej z dnia 26 lutego 2015 r. /k. 8/, które zostały uznane na rozprawie za ujawnione. W ocenie Sądu, powyższe dokumenty ze względu na swój charakter i rzeczowy walor nie budziły wątpliwości co do ich wiarygodności oraz faktu, na którego okoliczność zostały sporządzone oraz ze względu na okoliczności, które same stwierdzały. Żadna ze stron nie kwestionowała przy tym ich zgodności ze stanem faktycznym, zaś Sąd nie znalazł powodów, które podważałyby ich wiarygodność. W związku z powyższym uczynił je podstawą dokonanych w niniejszej sprawie ustaleń faktycznych.

Odnosząc się do treści pisma obwinionego z dnia 12 lutego 2015 r. /k. 7/, wskazać należy, że informacja na temat tego kto prowadził pojazd obwinionego w dacie czynu, związana mogła być co najwyżej z popełnieniem wykroczenia przez osobę prowadzącą pojazd, nie dotyczyła zaś przestępstwa bądź przestępstwa skarbowego. Sąd podziela pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w uchwale z dnia 30 listopada 2004 roku sygn. akt I KZP 26/04, w której wskazano, iż w sprawach o wykroczenia nie znajduje zastosowania art. 183 kpk w zw. z art. 41 § 1 kpw, ponieważ przepis ten upoważnia do uchylenia się od odpowiedzi na pytania tylko wówczas, gdy udzielenie odpowiedzi mogłoby narazić osobę najbliższą na odpowiedzialność za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, nie zaś za wykroczenie.

Odnosząc się z kolei do zapytania obwinionego podniesionego przez niego we wskazanym piśmie z dnia 12 lutego 2015 r. /k. 7/, dotyczącego pouczenia go na temat tego w jakim charakterze występuje on w niniejszym postępowaniu, należy wskazać, że w dacie wysłania pierwszej przesyłki, tj. dnia 21 października 2014 r. /k. 3/, obwiniony nie występował jako podejrzany o wykroczenie z art. 96 § 3 kw i w tamtym czasie nie był też pouczonej jako podejrzany w postępowaniu o czyn z art. 96 § 3 kw o prawach i obowiązkach podejrzanego. Pouczenie o prawach i obowiązkach podejrzanego w sprawie o wykroczenie drogowe z art. 92 § 1 kw, tj. w innej sprawie i w innym postępowaniu niż niniejsza sprawa o czyn z art. 96 § 3 kw – nie jest pouczeniem podejrzanego o wykroczenie z art. 96 § 3 kw. Zatem w momencie doręczenia pisma z dnia 21 października 2014 roku K. M. został pouczonej o prawach i obowiązkach podejrzanego w sprawie o wykroczenie z art. 92 § 1 kw (k. 3v).

Podnieść należy, że powyższą okoliczność oskarżyciel publiczny prawidłowo dostrzegł i w następnym piśmie z dnia 31 stycznia 2015 r. (k. 5) skierował do K. M. już prawidłowe wezwanie w trybie art. 96 § 3 kw.

K. M. w piśmie z dnia 12 lutego 2015 r. nie złożył oświadczenia, czy przyznaje się, czy też nie przyznaje się do popełnienia wykroczenia, ani oświadczenia o przyjęciu mandatu, ani nie wskazał osoby, której w dniu 01 października 2014r. ok. godz. 15.35 został powierzony pojazd S. o nr rej. (...).

Obwiniony K. M. stanął pod zarzutem tego, że w piśmie z dnia 12 lutego 2015r., będąc właścicielem samochodu marki S. o nr rej. (...), wbrew obowiązkowi na żądanie Straży Miejskiej nie wskazał komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w dniu 01 października 2014r. ok. godz. 15.35, tj. za wykroczenie z art. 96 § 3 K.W. w zw. z art. 78 ust. 4 Ustawy z dnia 20.06.97 Prawo o ruchu drogowym Dz. U. nr 108 poz. 908 z późn. zm.

Zgodnie z art. 96 § 3 kw, karze grzywny podlega ten, kto wbrew obowiązkowi nie wskaże na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Wykroczenie określone w art. 96 § 3 kw ma na celu m.in. ustalenie kierującego pojazdem w razie popełnienia przestępstwa lub popełnienia wykroczenia z udziałem tego pojazdu. Przepis ten odnosi się wprost do obowiązku wynikającego z art. 78 ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym, zgodnie z którym właściciel lub posiadacz pojazdu jest obowiązany wskazać na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, chyba że pojazd został użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mógł zapobiec.

Niewskazaniem osoby, której powierzony został pojazd do kierowania lub używania poprzez udzielenie odpowiedzi negatywnej będzie bowiem zarówno niewskazanie tej osoby, jak i stwierdzenie zobowiązanego, że nie wie on, w czyjej dyspozycji pozostawał pojazd w czasie zdarzenia (por. R.A. S., Wykroczenia drogowe. Komentarz, W. K. 2011).

Zgodnie z art. 1 § 2 kw nie popełnia wykroczenia sprawca czynu zabronionego, jeżeli nie można mu przypisać winy w czasie czynu. Zgodnie zaś z art. 6 § 1 kw wykroczenie umyślne zachodzi wtedy, gdy sprawca ma zamiar popełnienia czynu zabronionego, to jest chce go popełnić albo przewidując możliwość jego popełnienia na to się godzi. W przedmiotowej sprawie na obwinionym, jako właścicielowi pojazdu, ciążył obowiązek w zakresie uregulowanym w art. 96 § 3 kw i w art. 78 ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym takiego postępowania, by jako właściciel pojazdu, mógł zgodnie z ustawą zrealizować obowiązek udzielenia informacji organowi, tego jednak nie dokonał.

W niniejszej sprawie obwiniony K. M. wobec wezwania Straży Miejskiej nie wykonał ciężącego na nim obowiązku wskazania, komu w dniu 01 października 2014r. ok. godz. 15.35 powierzony został pojazd marki S. o nr rej. (...), którego był właścicielem do używania/kierowania – nie udzielił informacji, której osobie powierzył pojazd marki S. o nr rej. (...) do używania/kierowania.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał obwinionego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, wyczerpującego znamiona wykroczenia z art. 96 § 3 kw.

W chwili popełnienia czynu obwiniony był osobą dojrzałą życiowo, w pełni poczytalną, nie zachodziła żadna okoliczność wyłączająca winę obwinionego.

Dokonując wymiaru kary, Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary z art. 33 kw. Sąd brał zatem pod uwagę stopień społecznej szkodliwości czynu i cele kary w zakresie społecznego oddziaływania, a także cele zapobiegawcze i wychowawcze. Wykroczenie wskazane w art. 96 § 3 kw zagrożone jest karą grzywny. Sąd ocenił, że orzeczona wobec obwinionego kara grzywny w wysokości 100 zł jest adekwatna do przeciętnego stopnia społecznej szkodliwości czynu obwinionego oraz że będzie dostatecznie dolegliwa, biorąc pod uwagę zdolności zarobkowe obwinionego i jego sytuację zawodową. Poprzez orzeczenie względem obwinionego wskazanej kary grzywny, w ocenie Sądu zrealizowane zostaną cele prewencji indywidualnej, która ma za zadanie przede wszystkim przeciwdziałanie tego typu zachowaniom w przyszłości, jak i prewencji generalnej, której zadaniem jest kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa i utrwalanie prawidłowych postaw wobec prawa.

Orzeczenie o zryczałtowanych wydatkach postępowania oraz o opłacie wydano na podstawie art. 118 § 1 kpw w zw. z § 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001 roku w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia i art. 119 kpw w zw. z art. 3 ust. 1 i art. 21 pkt 2 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych. Sąd zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w wysokości 100 zł i wymierzył mu opłatę w wysokości 30 zł. Uiszczenie przez obwinionego tych kosztów nie przekracza jego ustalonych możliwości finansowych.

Z tych względów orzeczono, jak w wyroku.